

Dosarul nr. 3ra-291/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – O. Cernei

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în pricina civilă la acțiunea lui Gheorghe Străisteanu împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 29 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Gheorghe Străisteanu la data de 24 mai 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral în mărime de 9 000 lei (3-9).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 20 aprilie 2016, prin intermediul poștei electronice, a expediat în adresa Procuraturii Generale cerere, prin care a solicitat să fie informat despre soarta plângerii din data de 19 martie 2016, care este numărul de înregistrare, cui a fost repartizată pentru examinare, la ce etapă se află și care a fost motivul neexaminării acesteia în termen de 15 zile.

Astfel, în legătură cu expirarea termenului prevăzut de lege pentru prezentarea informației, pârâtul i-a încălcat grav dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit.

Totodată, prin faptul refuzului de a examina cererea din 20 aprilie 2016 i s-au provocat daune morale irecuperabile, fiind estimate la suma de 9000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 21 iunie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a constatat faptul încălcării de către Procuratura Generală a dreptului lui Gheorghe Străisteanu de acces la informație și la soluționarea în termeni legali cererea, în rest pretențiile au fost respinse (f.d. 52, 64-66).

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, atât de către Gheorghe Străisteanu cât și de Procuratura Generală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 29 noiembrie 2016 s-au respins cererile de apel depuse de Gheorghe Străisteanu și Procuratura Generală, s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din data de 21 iunie 2016 (f.d. 89, 90-95).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 23 ianuarie 2017 Procuratura Generală a contesta-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea cererii de chemare în judecată (f.d. 98-99). În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recursul depus de către Procuratura Generală la data de 23 ianuarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Procuratura Generală este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura

în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Procuratura Generală asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Procuratura Generală inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Gheorghe Străisteanu împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas